

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 21Ek/734/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120290958
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Belko
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6120290958.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti povinnému: A. B., nar: XX.XX.XXXX, bytom C., XXX XX C., adresa na doručovanie: D. E. XX, XXX XX C., o vymoženie 7 611,77 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu Hviezdoslavovo námestie 204/4, 029 01 Námestovo, IČO: 35 659 378, pod sp. zn. 76EX 225/20, o druhom návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

I. Súd druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku z a m i e t a.

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s druhým návrhom na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený podal dňa 28.04.2020 návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie sumy 7 611,77 EUR s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu – rozsudku Okresného súdu Martin sp. zn. 10Csp/207/2018-126 zo dňa 20.06.2019 (právoplatný 16.03.2020, vykonateľný 17.04.2020) v spojení s rozsudkom Krajského súdu Žilina sp. zn.. 7Co/255/2019-184 zo dňa 15.01.2020 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a predložených príloh poveril vykonaním exekúcie dňa 26.05.2020 súdneho exekútora: JUDr. Jaroslav Kabáč, so sídlom exekútorského úradu 029 01 Námestovo, Hviezdoslavovo námestie 204/4, IČO: 35 659 378, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 76EX 225/20. Súd uznesením zo dňa 07.10.2020 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Voči predmetnému uzneseniu podal povinný sťažnosť, o ktorej súd uznesením zo dňa 18.02.2021 rozhodol tak, že sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 21Ek/734/2020 zo dňa 7. októbra 2020 zamietol.

3. Dňa 04.08.2025 bol súdu doručený v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku z dôvodu uplynutia rozhodnej doby 5 rokov od začatia a povinný v exekúcií neuhradil sumu, ktorá by postačovala čo by len na úhradu trov súdneho exekútora, pričom má viacero exekúcií a predmetnej exekúcií zbytočne narastajú úroky aj trovy exekúcie. Exekúcia začala dňa 26.05.2020, rozhodná doba uplynula dňa 26.05.2025. Povinný poukazuje na skutočnosť, že exekučný súd je vždy povinný skúmať, či rozhodnutie uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie je skutočne exekučným titulom v zmysle Exekučného poriadku, najmä či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie. Exekučný súd je taktiež podľa názoru povinného povinný skúmať túto podmienku ex officio, a to už pri vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, prípadne neskôr počas celého exekučného konania a v prípade zistenia nedostatku materiálnej vykonateľnosti je povinný exekúciu aj bez návrhu zastaviť.

Povinný poukázal na zastavenie exekúcie v spise 281EX 360/2018, v ktorom súdny exekútor zastavil exekúciu vedenej na majetok právnickej osoby pre nemajetnosť po uplynutí rozhodnej doby podľa § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku. Povinný s odkazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/147/2021 zo dňa 29.06.2022, uviedol, že súdy sú povinné v spotrebiteľských sporoch chrániť slabšiu stranu (spotrebiteľa), a to aj z úradnej povinnosti prihliadať na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok ako aj premlčanie pohľadávky, pričom osobitná úprava následkov premlčania práva zo spotrebiteľských zmlúv a prihliadanie naň je obsiahnutá v § 54a Občianskeho zákonníka, a to tak že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať. Z tejto úpravy následkov premlčania práva vyplýva, že súd v občianskoprávných vzťahoch prihliada na námietku premlčania vznesenú dlžníkom počas súdneho konania a v takomto konaní potom súd nemôže premlčané právo priznať, zatiaľ čo vo vzťahoch založených spotrebiteľskou zmluvou premlčané právo nemožno vôbec vymáhať, a súd prihliada na takúto nevymáhateľnosť aj bez námietky dlžníka. Povinný navrhol zastaviť exekúciu aj z dôvodu neprípustnosti vedenej exekúcie, ktorá má byť vedená na základe nespôsobilého exekučného titulu, ktorý nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť pre jeho nedoručenie povinnému do vlastných rúk, na adresu povinného, na ktorej sa zdržuje. Povinný mal za to, že súd konal v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a úniovým právom, keď vydal poverenie na vykonanie exekúcie pre neexistenciu právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, a na ktorý sa musí vždy prihliadnuť v každom štádiu exekučného konania. Pokiaľ povinný v námietkach proti exekúciám namieta nedostatok riadneho doručenia exekučného titulu, t. j. formálnu nevykonateľnosť, je exekučný súd povinný vykonať šetrenie na túto okolnosť. Rozhodnutie znejúce na peňažné plnenie, na podklade ktorého sa navrhuje vykonanie exekúcie musí byť formálne vykonateľné už v dobe iniciovania exekučného konania, a súdna exekúcia môže byť začatá len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, a ak by exekučný titul nespĺňal tieto požiadavky, a exekúcia by bola nesprávne nariadená, musí byť v každom štádiu zastavená i bez návrhu. V danej súvislosti povinný odkázal aj na rozhodnutia Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 78/2011 zo dňa 17.03.2011, č.k. III. ÚS 86/2010 zo dňa 18.02.2010, č. k. 545/2010 zo dňa 09.12.2010, č.k. III. ÚS 125/2011 zo dňa 29.03.2011, a ďalšie. Súd je v povinný v priebehu celého exekučného konania skúmať splnenie všetkých predpokladov na vedenie exekučného konania. Povinný poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR Plz. ÚS 1/2022 o povinnosti súdu v exekučnom konaní preskúmať exekučný titul, ktorým je platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, na podklade spotrebiteľskej zmluvy s poukazom na ochranu spotrebiteľa. V danej súvislosti poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Ek/1317/2020 zo dňa 08.11.2022 ohľadom otázky v zmysle § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku pri posudzovaní exekučných tituloch (platobných rozkazoch vydaných vyšším súdnym úradníkom) vydaných v spotrebiteľskej veci. Povinný taktiež poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 41CoCsp/22/2022 zo dňa 22.02.2023 ohľadom posudzovania otázky nadobudnutia účinkov doručenia písomnosti adresátovi dôjdením do dispozičnej sféry adresáta postačujúc aj vzhodením oznámenia do poštovej schránky o uložení tejto zásielky. Povinný taktiež poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/5/2022 zo dňa 30.03.2022 ohľadom posudzovania otázky fikcie doručenia písomnosti. Povinný zdôraznil, že neplatný právny úkon nemôže vyvolať platné účinky, a súd z úradnej povinnosti preskúmava vyššie uvedené skutočnosti, ako aj prihliada na príslušnú judikatúru Súdného dvora Európskej únie a súdov Slovenskej republiky. Povinný mal za to, že platobný rozkaz vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, nezistil existenciu či tu právo je alebo nie je, neurčil či je zmluva platná alebo nie, nezistil, že či ide o spotrebiteľskú zmluvu, nezistil, že či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, nepreskúmal ex offo zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/ EHS, a to aj s poukazom na § 52 - 54 Občianskeho zákonníka. Povinný uviedol, že mu ako účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom pre porušenie ústavných práv priznaných povinnému čl. 46, čl. 47, čl. 48 Ústavou Slovenskej republiky konať pred súdom, ako aj v dôsledku neprávneho právneho posúdenia súdom prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, keď na prejednanie veci neaplikoval ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a nezistil, že či ide o spotrebiteľskú zmluvu obsahujúcu neprijateľné zmluvné podmienky, a vydal platobný rozkaz v rozpore s § 172 ods. 9 Občianskeho súdneho poriadku. Povinný mal za to, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď navrhovateľ použil nekalé obchodné praktiky, neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, v čoho dôsledku je súd povinný vysporiadať sa s tým, že vydal platobný rozkaz v rozpore so zákonom právom EÚ, čo zapríčinil navrhovateľ, keď žiadal vymáhať plnenie bez právneho dôvodu. Povinný mal za to, že súd nepreskúmal

ex offa neprijateľné zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktorá bola podkladom pre vydanie platobného rozkazu, a takéto konanie možno považovať za nezákonné a v rozpore s dobrými mravmi. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Civilný sporový poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu, a preto k odňatiu práv na ústnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (III. ÚS 7/08). Povinný poukázal na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv - právo na spravodlivé súdne konanie. Na základe uvedených dôvodov povinný navrhol zastaviť exekúciu v celom rozsahu, a aby uložil oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie.

4. Oprávnený zaujal k druhému návrhu povinného na zastavenie exekúcie nasledovné stanovisko. Oprávnený s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasí. Oprávnený poukazuje na skutočnosť, že ide o v poradí ďalší/tretí návrh na zastavenie exekúcie (prvý návrh na zastavenie exekúcie bol doručený súdnemu exekútorovi dňa 17.6.2020, na druhý návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 28.5.2025 súd neprihliadal, pretože nebol doručený v podobe, ako to vyžaduje zákon), a preto môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie resp. po podaní prvého návrhu na zastavenie exekúcie. Skutočnosti (údajné nedoručenie exekučného titulu povinnému, neexistencia právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, neprijateľnosť zmluvných podmienok, formulárová zmluva a iné), na ktoré poukazuje povinný vo svojom ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 28.7.2025 nenastali po uplynutí lehoty podľa §61k ods. 2 EP a ani po podaní prvého návrhu na zastavenie exekúcie. Všetky skutočnosti mohol povinný namietat' už v prvom návrhu na zastavenie exekúcie. Preto by súd nemal na uvedené prihliadať. Ohľadom existencie právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a doručovania exekučného titulu oprávnený cituje z bodu 23. odôvodnenia Uznesenia sp.zn. 21Ek/734/2020 zo dňa 7.10.2020, právopl. dňa 4.3.2021: „Exekučný súd po poskytnutí súčinnosti pôvodcu exekučného titulu (Okresného súdu Martin) mal na základe predloženej doručky preukázané, že predmetné rozhodnutie bolo povinnému listinne doručené dňa 26.08.2019. Doručenie rozsudku Okresného súdu Martin súd považuje za potvrdené aj na základe skutočnosti, že o tomto rozsudku rozhodoval na základe odvolania žalovaného (povinného) Odvolací súd, v tomto prípade Krajský súd Žilina Rozsudkom sp. zn. 7Co/255/2019-184 zo dňa 15.01.2020. Na základe žiadosti o súčinnosť bola ďalej exekučnému súdu doručená Krajským súdom Žilina doručka k rozsudku odvolacieho súdu, z ktorej vyplýva, že si povinný zásielku neprevzal v odbernej lehote. Z doručky vyplýva dátum prvého pokusu o doručenia: 21.02.2020, dátum opakovaného pokusu o doručenie: 24.02.2020 a následne dátum doručenia/zistenia dôvodu nedoručenia: 13.3.2020. Doručovanie písomnosti je upravené v ustanovení § 105 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V zmysle § 106 ods. 1 písm. a) CSP: „ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca“. Keďže rozhodnutie Krajského súdu Žilina je rozsudok, bol doručovaný v zmysle § 223 ods. 1 CSP do vlastných rúk. Nakoľko k prevzatíu zásielky povinným nedošlo, bola uplatnená fikcia doručenia podľa § 111 ods. 3 CSP, ktorá nastáva v prípade, ak písomnosť nemožno doručiť na adresu podľa § 106 CSP, písomnosť sa potom považuje za doručenú dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nezvedel. Uvedeným ustanovením je uplatnená zásada, že každý adresát je zodpovedný za evidovanú adresu v príslušnom registri, ako aj za ochranu vlastných záujmov a má preto povinnosť si zabezpečiť prijímanie písomností na evidovanej adrese bez ohľadu na to, na akej adrese sa skutočne zdržuje. Na základe skutočností zistených vykonaným dokazovaním a citovaných ustanovení CSP dospel súd k záveru, že exekučný titul bol doručený náležitým spôsobom, v dôsledku čoho sa predmetné rozhodnutie stalo spôsobilým exekučným titulom.“ Zmluva bola podrobená súdnej kontrole Okresným súdom Martin v konaní sp.zn. 10Csp/207/2018 a nebola konštatovaná neprijateľnosť zmluvných podmienok. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie odkazuje na množstvo súdnych rozhodnutí, ktoré sú bezpredmetné vo vzťahu ku konaniu sp.zn. 76EX 225/20, vzhľadom na fakt, že exekučným titulom je Rozsudok sp.zn. 10Csp/207/2018 zo dňa 20.6.2019, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Doručenie súdneho rozhodnutia - exekučného titulu, mal konajúci súd preukázané, inak by neosvedčil jeho právoplatnosť a vykonateľnosť. Ide o exekučný titul, ktorý nebol vydaný vyšším súdnym úradníkom. Povinný navrhol zastavenie exekúcie podľa ust. §61n ods. 1 písm. d) EP podľa

ktorého pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. Zo Správy o priebehu exekúcie zo dňa 2.7.2025, ktorú súdny exekútor doručil oprávnenému a ktorú oprávnený prikladá v prílohe, je zrejmé, že súdny exekútorovi sa podarilo zistiť hnutelný (automobil) a nehnuteľný (nehnuteľnosti na LV č. XXX, XXX, XXX, XXX k.ú. F.) majetok vo vlastníctve povinného a súdny exekútor pre oprávneného vymohol doposiaľ sumu 91,20 Eur. Oprávnený tiež poznamenáva, že na nehnuteľnostiach vo vlastníctve povinného je zriadené exekučné záložné právo. Skutočnosti uvádzané povinným oprávnený pokladá za irelevantné pre posudzovanie predmetnej exekúcie. Povinný sa neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden z dôvodov zastavenia exekúcie. Zo strany povinného neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by popierali existenciu záväzku povinného voči oprávnenému. Pre exekučné konanie boli splnené všetky náležitosti stanovené Exekučným poriadkom, a tým aj podmienka vymáhateľnosti exekučného titulu, nakoľko sa jedná o vykonateľné rozhodnutie, a to po materiálnej aj formálnej stránke. Záonné predpoklady na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie ostali nezmenené, nakoľko predmetný exekučný titul nebol zrušený. Zo strany povinného nebola preukázaná existencia dôvodu na zastavenie exekúcie podľa §61n ods. 1 písm. d) EP a ani iného dôvodu podľa §61k ods. 1 EP. Oprávnený uvádza, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie. Oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

5. Súdny exekútor uviedol k druhému návrhu povinného na zastavenie exekúcie nasledovné. Upovedomenie o začatí exekúcie bolo vydané dňa 26.05.2020 a povinnému bolo doručené dňa 11.06.2020. Pre vymozenie pohľadávky vám oznamujem, že nespĺňa podmienky na zastavenie exekúcie, pri exekúcii vedenej na majetok povinného podľa § 61n ods. 1 písm d) Exekučného poriadku. Povinný je majiteľom nehnuteľností, na ktoré sme dostali súhlas od oprávneného s predajom nehnuteľností. Posledná platba od povinného je zo dňa 02.10.2023.

6. Podľa § 61k ods.1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods.2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodom podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod na zastavenie exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

12. Podľa § 46 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, potvrdením o vykonateľnosti opatrí exekučný titul podľa § 45 ods. 1 súd, ktorý vo veci rozhodoval ako súd prvého stupňa.

13. Podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora.

14. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú

15. Podľa § 106 ods. 1 písm. a) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP.“), ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosti fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca.

16. Podľa § 111 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak nemožno doručiť písomnosť na adresu podľa § 106, písomnosť sa považuje dňom vrátenia nedoručenej zásielky súdu za doručenú, a to aj vtedy, ak sa adresát o tom nedozvie.

17. Podľa § 232 ods. 1 CSP, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynúiteľnosti zákonnými prostriedkami.

18. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

19. Podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

20. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

21. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorá mu bola priznaná vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnila. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by

došlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie pre zistenie dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol.

22. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

23. Návrh na zastavenie exekúcie predstavuje inštitút procesnej obrany povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorej účelom je zastavenie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Procesne legitímovaným na podanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom je povinný. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, musí byť návrh na zastavenie exekúcie odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Inštitút návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Návrh na zastavenie exekúcie je podaním vo veci samej a okrem všeobecných náležitostí, musí obsahovať aj vymedzenie dôvodov, pre ktoré má byť podľa povinného exekúcia zastavená. Je vhodné aby návrh na zastavenie exekúcie obsahoval aj návrhy na vykonanie dôkazov na preukázanie tvrdých skutočností. Súd v exekučnom konaní je viazaný exekučným titulom, na podklade ktorého je vedené exekučné konanie a exekúcia v ňom prebiehajúca.

24. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, pod hrozbou exekúcie tak. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Zákon síce chráni aj záujmy povinného, nesmie však zároveň ani zanedbávať záujmy oprávneného, pretože v jeho prospech už bola exekúcia nariadená a oprávnený má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

25. Súd po zistení, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný po uplynutí lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, v čoho dôsledku nemal odkladný účinok, bol podaný oprávnenou osobou - účastníkom konania na strane povinného, preskúmal predmetné podanie a dospel k právnomu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodné.

26. Pri návrhoch na zastavenie exekúcie podaných povinným platná právna úprava zakotvila tzv. koncentračnú zásadu (§ 61k ods. 2 a ods. 3 Exekučného poriadku), ktorá zohľadňuje časové okolnosti podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným. Exekučný poriadok rozlišuje návrhy na zastavenie exekúcie na návrhy podané v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a na návrhy podané po uplynutí tejto lehoty, a s tým spojený okruh námietok, ktoré z časového hľadiska priebehu exekučného konania povinný môže namietat'. Kým v návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ktorému zákon priznáva odkladný účinok v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, môže povinný tvrdiť a preukazovať akékoľvek skutočnosti, ktoré nastali po vydaní exekučného titulu, a ktoré by mali mať za následok zastavenie exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v návrhu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku podanom po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie už povinný môže uvádzať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, a v prípade ak bol podaný aj

skorší návrh na zastavenie exekúcie, môže namietať len tie skutočnosti, ktoré nastali po skoršom návrhu na zastavenie exekúcie. Zmyslom novej právnej úpravy exekučného konania účinnéj od 01.04.2017 a tejto koncentračnej zásady je včasné podávanie procesných úkonov, ktoré sú spôsobilé viesť k zastaveniu exekúcie a to pod hrozbou neprihliadnutia na ne v prípade, že budú podané oneskorene. Ak právna skutočnosť tvrdená v návrhu na zastavenie exekúcie nie je predložená včas, súd v exekučnom konaní na ňu neprihliadne a návrh na zastavenie exekúcie zamietne, s výnimkou skutočností, ktoré objektívne bez svojej viny povinný nemohol uplatniť skôr. Tým sa zvyšuje zodpovednosť účastníkov za svoje správanie v exekúcii (viď. uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 231/2022 zo dňa 24.05.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 149/2022 zo dňa 09.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 112/2022 zo dňa 16.03.2022, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 106/2023 z 21.02.2023, uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 483/2023 z 24.10.2023).

27. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd skonštatoval, ním povinný vniesol (okrem námietky premlčania a námietky o nemajetnosti povinného) len námietky, ktorými navrhol zastaviť exekúciu, a ktoré sa týkali len okolností, ktoré nastali pred uplynutím lehoty podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, ako aj okolnosti, ktoré nastali pred podaním prvého v poradí návrhu na zastavenie exekúcie. Teda námietky týkajúce sa nedoručenia exekučného titulu, nespôsobilého exekučného titulu, nepreskúmania neprijateľných zmluvných podmienok súdom v základnom/exekučnom konaní, nezákonnosť exekučného konania, posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve a ďalších špecifikovaných v bode. 3 odôvodnenia tohto uznesenia (mimo vyššie dvoch konkretizovaných), tieto námietky podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku v danom prípade nemôžu predstavovať dôvod na zastavenie exekúcie súdom, a to pre neuvedenie a nepreukázanie nových okolností, resp. skutočností, o ktorých súd už v priebehu exekučného konania právoplatne rozhodol. Výnimka z daného pravidla sa s prihliadnutím namietané okolnosti na daný prípad nemôže aplikovať, keďže tieto okolnosti mohli byť uplatnené v tomto konaní zo strany povinného v rámci na to určených procesnoprávných lehôt skôr, a povinný nepreukázal odôvodnenosť použitia aplikačnej výnimky. Napriek uvedenému súd k jednotlivým povinným vznesením námietkam poskytol nasledovné stanovisko.

28. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu formálnej nevykonateľnosti exekučného titulu pre nesprávny procesný postup súdu v základnom konaní pri doručovaní exekučného titulu, ktorý nebol doručený na adresu povinného, na ktorej sa zdržuje. Dňa 07.08.2020 bola predložená súdu predložená odpoveď Okresného súdu Martin na dožiadanie zo dňa 28.07.2020, ku ktorému bolo pripojené potvrdenie o doručení exekučného titulu povinnému, z ktorého výslovne vyplýva, že exekučný titul bol povinnému listinne doručený do vlastných rúk dňa 26.08.2019. Z exekučného titulu vyplýva, že povinný ku dňu vydania exekučného titulu mal adresu: C. G. XXXX/XX, XXX XX C., ktorá ku dňu vydania exekučného titulu je zhodnou s adresou trvalého pobytu povinného registrovanou v Registri obyvateľov Slovenskej republiky, v čoho dôsledku po vykonaní doručovania písomnosti podľa § 106 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku a vykázaní listinného doručenia Okresný súd Martin vyznačil na predmetnom exekučnom titule právoplatnosť a vykonateľnosť, ktorá sa preukazuje doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti. V zmysle uvedeného súd v exekučnom konaní mal za preukázané, že Okresný súd Martin v základnom konaní zákonným spôsobom vykonal doručovanie exekučného titulu povinnému, a exekučný titul bol povinnému riadne doručený, v čoho dôsledku súd konštatuje, že exekučný titul je formálne vykonateľný. Predmetná námietka povinnému bola teda považovaná za nedôvodnú.

29. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu uplynutia rozhodnej doby piatich rokov od začatia exekúcie, v rámci ktorej nedošlo ani len k čiastočnému vymoženiu sumy postačujúcej čo i len na úhradu trov súdneho exekútora, a preto povinný mal za to, že je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

30. Exekučný poriadok v § 61n upravuje zastavenie exekúcie súdnym exekútorom, ktorý v prípade, že sú naplnené dôvody na zastavenie exekúcie vydá upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov exekútora. Oprávnený má v prípadoch vymedzených v zákone možnosť podať proti takémuto upovedomeniu u súdneho exekútora námietky, ktoré tento predloží na rozhodnutie súdu. Jedným z prípadov zastavenia exekúcie súdnym exekútorom je situácia, keď pri exekúcii vedenej na majetok fyzickej osoby sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo

zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. V tomto bode je vhodné zdôrazniť, že súdny exekútor po doručení poverenia na vykonanie exekúcie zisťuje majetok povinného v potrebnom rozsahu za účelom vymoženia nároku oprávneného deklarovaného exekučným titulom, a to viacerými spôsobmi (ilustrácie, osobné zisťovanie, súčinnosť tretích osôb, súčinnosť povinného, vyhlásenie povinného o svojom majetku a pod.). Výsledky zisťovania majetkových pomerov zaznamenaná v zozname majetku povinného. Do zoznamu majetku povinného zahrnie exekútor všetok zistený majetok, tzn. aj majetok, ktorý je sporný alebo zaťažovaný právami tretích osôb. V konkrétnom exekučnom konaní sa tak môže stať, že napriek tomu, že zoznam majetku povinného obsahuje označenie konkrétneho majetku (pretože povinný nie je absolútne nemajetný), pôjde o majetok, ktorý v predmetnom exekučnom konaní nie je bez splnenia ďalších predpokladov možné zexekvovať (tradičnými príkladmi sú nehnuteľnosť, pohľadávka z účtu v banke alebo akýkoľvek iný majetok, na ktorom viazne záložné právo, pričom oprávnený nie je záložným veriteľom a záložný veriteľ s exekúciou tohto majetku nesúhlasí, ale takisto majetok, ktorý exekúcii nepodlieha podľa ustanovení Exekučného poriadku alebo iných právnych predpisov). Aj v takomto prípade je naplnená hypotéza komentovanej právnej normy - nepodarilo sa zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou. Je potrebné upozorniť na skutočnosť, že § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku považuje za dôvod pre zastavenie exekúcie nezistenie majetku, ktorý je možné zexekvovať v danom exekučnom konaní (tzn. relatívna nemajetnosť), a nie neexistenciu akéhokoľvek majetku povinného, čiže absolútnu nemajetnosť. Povinnosť exekútora vydať upovedomenie o zastavení exekúcie z uvedeného dôvodu vzniká, ak nezistil zexekvovateľný majetok povinného v hodnote postačujúcej aspoň na úhradu trov exekútora do 5 rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku povinného. Dôvodom pre zastavenie exekúcie vydaním upovedomenia o zastavení exekúcie teda je situácia, keď uplynulo 5 rokov roka od začatia exekúcie (predpokladá sa, že exekútor začal konať okamžite) alebo od posledného zexekvovania majetku. Dikcia obsiahnutá v § 61n ods. 1 písm. d) formuluje relatívnu nemajetnosť, tzn. nemajetnosť z pohľadu konkrétneho exekučného konania, a ak by zákon vyžadoval nemajetnosť absolútnu, snaha zákonodarcu regulovať dĺžku trvania exekúcií, ktoré nemajú reálny výhľad na úspech, by nebola efektívna a neúmerne dlho by trvali aj exekúcie proti povinným, ktorí síce nie sú absolútne nemajetní, ale v ktorých nebude v dlhom časovom horizonte dosiahnutý žiadny výťažok.

31. Preskúmaním správy o stave exekúcie zo dňa 02.07.2025 súd zistil, že v priebehu exekúcie bola od povinného vymožená suma v prospech nároku oprávneného vo výške 91.20 EUR, a suma v prospech trov súdneho exekútora vo výške 28,80 EUR. Súdny exekútor vo vyjadrení zo dňa 02.07.2025 poukázal na skutočnosť, že k poslednému vymoženiu nároku od povinného došlo dňa 02.10.2023. V zmysle uvedeného súd v exekučnom konaní mal za preukázané, že v priebehu exekúcie došlo k čiastočnému zániku vymáhaného nároku deklarovaného exekučným titulom. Teda posledné preukázateľné zexekvovanie majetku povinného v rámci exekúcie nastalo dňa 02.10.2023, v čoho dôsledku počnúc uvedeným dňom začala plynúť nová 5-ročná lehota na posudzovanie nemajetnosti v zmysle § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Predmetná lehota, v prípade ak nedôjde k ďalšiemu zexekvovaniu majetku povinného, uplynie až dňom 02.10.2028. K uvedenému je potrebné dodať, že 5-ročná lehota stanovená na posúdenie relatívnej nemajetnosti povinného plynie buď od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku. Každé zexekvovanie majetku povinného zakladá plynutie novej lehoty stanovenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V zmysle uvedeného mal súd za preukázané, že v tomto exekučnom konaní nie je daný dôvod na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku pre neuplynutie stanovenej lehoty. Rovnaký právny názor vyslovil aj súdny exekútor vo svojom vyjadrení. Zároveň je potrebné zdôrazniť, že rozhodovacia právomoc na posúdenie splnenie podmienok na vydanie upovedomenia o zastavení exekúcie s využitím vlastného spisového materiálu z uvedeného dôvodu je daná súdnemu exekútorovi poverenému vykonaním exekúcie. Objektívne zhodnotenie majetkových pomerov povinného v priebehu exekúcie, podloženie zistených skutočností písomnými dôkazmi a vyvodenie záveru o možnosti či nemožnosti vykonania exekúcie v závislosti od majetkových pomerov osoby povinnej patrí do výlučnej kompetencie súdneho exekútora. Súd v exekučnom konaní môže preskúmať zákonnosť takto vydaného upovedomenia o zastavení exekúcie v prípade, ak podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku sú podané námietky zo strany účastníka exekučného konania. Na základe uvedených skutočností súd v exekučnom konaní považoval povinným namietaný dôvod na zastavenie exekúcie - uplynutie rozhodnej doby na posúdenie nemajetnosti za nedôvodný.

32. K vznesenej námietke povinného o premlčaní práva zo spotrebiteľskej zmluvy súd uvádza, že v otázke posúdenia včasnosti uplatnenia námietky premlčania zo strany povinného s prihliadnutím na

striktnú koncentračnú zásadu spravujúcu exekučné konanie je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 563/2022 zo dňa 19.10.2022, v zmysle ktorého: „Vzťahnuc uvedené na prejednávany prípad, možno konštatovať, že je nepochybné, že sťažovateľ nepredložil okresnému súdu námietku súvisiacu s uplatnením námietky premlčania v rámci návrhu na zastavenie exekúcie a v lehote na jeho podanie, hoci tak urobiť mohol, ale uviedol ju až v sťažnosti proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. K tomu okresný súd konštatoval, že otázka vymáhania nároku v rozpore s dobrými mravmi nemohla nastať po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ale musela tu byť bez akýchkoľvek pochyb ešte pred začatím exekučného konania. Na takýto nový dôvod obrany povinného vznesený až v rámci sťažnosti preto nemohol prihliadnuť. Súčasne dodal, že bez vznesenej námietky premlčania zo strany povinného ani nemal vyšší súdny úradník dôvod (ex offa) sa zaoberať premlčaním. Je v záujme sťažovateľa, aby si strážil svoje práva a postupoval pri ich uplatňovaní resp. bránení v súlade s pravidlami vyplývajúcimi z relevantných ustanovení exekučného poriadku. Preto pokiaľ sa okresný súd v okolnostiach danej veci osobitne nezaoberal touto jeho námietkou s poukazom na koncentráciu konania (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), nemožno mu tento postup vyčítať a vidieť v tom nedostatok odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorý by mal spôsobiť zásah do práv sťažovateľa.“

33. Relevantnosť námietky premlčania vyžaduje splnenie troch náležitostí: 1. uplynutie právnym predpisom vymedzeného času (premlčacej doby), 2. oprávnený nevykonal právo v rámci premlčacej doby, a 3. povinný vzniesol v súdnom konaní o uplatnenom práve námietku premlčania. Premlčanie je hmotnoprávny inštitút, ktorý v prípade použitia námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci, pričom súd je povinný následne preskúmať jej dôvodnosť. V prípade exekučného konania možno túto námietku uplatniť len ako dôvod na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Súd však nie je oprávnený z úradnej povinnosti (ex offa) skúmať, na rozdiel od preklúzie práva, či veriteľovo právo alebo vymáhaná pohľadávka sú premlčané, ak túto námietku dlžník (povinný) nevzniesol. V zmysle ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 - 110). Premlčanie nároku priznaného exekučným titulom sa spravuje § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka (10-ročná premlčacia doba) pre nárok čo do istiny, úrokov z omeškania do momentu nadobudnutia právoplatnosti exekučného titulu, a ostatného príslušenstva, a taktiež sa spravuje § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka (3-ročná premlčacia doba) pre nárok čo do úrokov z omeškania, ktorých zročnosť nastala po právoplatnosti exekučného titulu. Nemožno opomenúť skutočnosť, že Občiansky zákonník v rámci úpravy premlčania rozlišuje medzi právnymi normami upravujúcimi plynutie premlčacej doby z práv z bežných úkonov (napr. § 101 Občiansky zákonník), a normami upravujúcimi plynutie práv priznaných právoplatným rozhodnutím súdu (§ 110 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka). V zmysle uvedeného súd v exekučnom konaní sa zaberá len otázkou premlčania práva z exekučného titulu, keďže posúdenie otázky premlčania práva zo spotrebiteľskej zmluvy patrí len do pôsobnosti súdu, ktorý vydal exekučný titul. V zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Exekučným titulom je povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému peňažný nárok do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v čoho dôsledku začiatok plynutia premlčacej doby je naviazaný na uplynutie tejto lehoty na plnenie (paričnej lehoty), teda vo svojej podstate je moment začiatku plynutia premlčacej doby naviazaný na moment nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, ktorý v tomto prípade nastal ku dňu 17.04.2020, a jej koniec v prípade neuplatnenia nároku v exekučnom konaní by pripadol na deň 17.04.2030. Exekučný titul nestanovuje povinnosť platiť opakujúce sa príslušenstvo, ktorého zročnosť by nastala po právoplatnosti exekučného titulu, a preto nebolo potrebné sa zaoberať otázkou plynutia premlčacej doby tohto príslušenstva v zmysle § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Pre úplnosť v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané, a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

34. Súd v exekučnom konaní k uvedenému dodáva, že uplatnenie práva, ktoré už bolo priznané vykonateľným súdnym rozhodnutím súdu alebo iného orgánu návrhom na vykonanie exekúcie sa považuje za ďalší úkon, ktorý smeruje k realizácii práva. Podaním návrhu na vykonanie exekúcie sa plynutie 10-ročnej premlčacej doby zastavuje (spočíva), a to na celý čas trvania exekučného konania.

Súd v tomto bode poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 M Cdo 3/2008 zo dňa 25.06.2008, podľa ktorého: „Keďže účinky ustanovenia § 112 OZ má i návrh na výkon rozhodnutia, pokiaľ ide o pohľadávky priznané súdnym rozhodnutím Najvyšší súd SR má za to, že premlčacia doba (§ 110 OZ), ktorá začala plynúť právoplatnosťou predmetného exekučného titulu, t. j. 9. 5. 1992 spočívala počas konania okresného súdu od 28. 2. 1994 (podanie návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia) do 9. 4. 2003 (právoplatnosť uznesenia o zastavení výkonu rozhodnutia). Preto nemohla od právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu (9. 5. 1992) do doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému (15. 6. 2006), uplynúť desať ročná premlčacia doba. Pokiaľ odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa majú za to, že upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnému doručené po uplynutí desať ročnej premlčacej doby, nie je jeho rozhodnutie správne. Je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.“

35. Zo spisového materiálu vyplýva, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 28.04.2020, teda počas plynutia 10-ročnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z predmetného exekučného titulu. Premlčacia doba uplynula len v rozsahu odo dňa nadobudnutia vykonateľnosti exekučného titulu, t. j. odo dňa 17.04.2020, do dňa ktorý predchádzal dňu začatia exekučného konania, ktoré začalo dňa 28.04.2020. Avšak v danom prípade je potrebné dať do pozornosti, že podľa § 1 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení účinnom do 31.12.2020 (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“) lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, neplynuli v období od 27.03.2020 do 30.04.2020), teda v tomto špecifikovanom období premlčacia doba nároku priznaného exekučným titulom neplynula. Exekučné konanie bolo začaté dňa 28.04.2020. Dňom začatia exekučného konania podľa § 112 druhá veta Občianskeho zákonníka došlo k prerušeniu, resp. spočívaniu plynutia premlčacej doby stanovenej podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka na uplatnenie nároku deklarovaného exekučným titulom. Právo priznané exekučným titulom tak v čase iniciovania exekučného konania nebolo premlčané, a nie je premlčané ani ku dňu vydania tohto uznesenia. Na základe uvedených skutočností súd v exekučnom konaní konštatuje, že povinným vznesená námietka premlčania bola realizovaná v čase, keď všeobecne záväzným právnym predpisom neuplynula premlčacia doba nároku oprávneného z exekučného titulu podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto táto povinným vznesená námietka je nedôvodnou námietkou.

36. K námietke povinného o nevykonanom prieskume neprijateľných zmluvných podmienok súdom v exekučnom konaní v zmysle okolností špecifikovaných v 3. bode odôvodnenia tohto uznesenia, súd uvádza, že pri exekučných tituloch vydaných všeobecnými súdmi SR (§ 45 ods. 1 Exekučného poriadku) možno v exekučnom konaní uplatňovať ochranu spotrebiteľa a jej rozsah len v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý je oproti základnému konaniu značne zúžený. V zmysle ust. § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku nie je možné viesť exekúciu na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Možnosť súdu v exekučnom konaní preskúmať exekučný titul je limitovaná len na prieskum tých neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok (teda nie všetkých zmluvných podmienok). Táto možnosť, ktorou súd poskytuje ochranu v exekučnom konaní predstavuje zásadný prielom zo všeobecne prijímanej zásady nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia všeobecného súdu vydaného v základnom konaní. Táto právomoc súdu sa však aplikuje reštriktívne, keďže exekučné konanie nepredstavuje ďalšiu inštanciu základného súdneho konania. V exekučnom konaní však s prihliadnutím na § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku možno zvrátiť vymáhanie pohľadávok, ktoré majú svoj pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke, ktorá sa nachádza v spotrebiteľskej zmluve, a ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok deklarovaný exekučným titulom. Teda súdu v exekučnom konaní tak nie je ani rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie (napr. C-724/22) ani rozhodnutiami Ústavného súdu Slovenskej republiky zverená právomoc preskúmať spotrebiteľskú zmluvu komplexne, nebola mu napríklad zverená ani prieskumná právomoc posúdenia splnenia obligatórnych náležitostí v zmluvách o spotrebiteľskom úvere a vyvodzovanie dôsledkov. Je potrebné zdôrazniť, že len samotná prípadná existencia neprijateľnej zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá však nemá akýkoľvek vplyv na vymáhaný nárok deklarovaný exekučným titulom, nezakladá za žiadnych okolností dôvod smerujúci k zastaveniu exekúcie. Takáto námietka mohla byť vznesená dotknutým účastníkom len v základnom

súdnom konaní na to určenými procesnoprávnymi prostriedkami. Súd v exekučnom konaní nedisponuje oprávnením naprávať akékoľvek vecné vady exekučného titulu (napr. predzmluvnú činnosť účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vecnú legitimitáciu účastníkov základného konaní, správnosť a výšku jednotlivých zložiek nároku a pod.)

37. Exekúcia v tomto exekučnom konaní prebieha na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 10Csp/207/2018 zo dňa 20.06.2019, ktorý bol vydaný sudcom príslušného súdu, a ktorým je povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 7 649,68 EUR. Exekučným titulom nie je platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom ako konštatoval povinný. Exekučným titulom je deklarovaná pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 000000000625981 zo dňa 16.10.2015, na základe ktorej právny predchodca oprávneného (Sberbank Slovensko, a.s. – k zlúčeniu došlo dňa 01.08.2017) poskytol povinnému úver vo výške 10.000 EUR, ktorý sa povinný zaviazal splácať pravidelnými splátkami do 16.10.2023. Oprávnený sa v základnom konaní žalobou domáhal zaplata sumy v celkovej výške 7 980,62 EUR s prísl., a tak ako to vyplýva z exekučného titulu, pričom súd v základnom konaní ju považoval za dôvodnú tak v časti nároku na istinu, ako aj v časti nároku na vyčíslený zmluvný úrok a úrok z omeškania, ako aj v časti nároku na zmluvné úroky a úroky z omeškania nezaplatenej istiny úveru od 19.10.2018, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru a takisto aj v časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených zmluvných úrokov, ktoré žalobca (oprávnený) vyčísliť a mali byť súčasťou anuitných splátok do 18.10.2018, keď bol úver zosplatnený, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. V prípade predčasného zosplatnenia úveru Okresný súd Martin ako pôvodca exekučného titulu poukázal na skutočnosť, že právo banky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je zákonné právo a ako zákonné právo nemôže byť neprijateľnou zmluvnou podmienkou, pričom bolo zakotvené jedným v článku 4 úverovej zmluvy, ktorá odkazovala na podrobnejšiu úpravu práv a povinností zo zmluvy v obchodných podmienkach banky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov a taktiež právo banky vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru bolo zakotvené v obchodných podmienkach zakotvené pre prípad omeškania dlžníka s platením troch splátok. Samotná úverová zmluva mala podľa presvedčenia Okresného súdu Martin všetky náležitosti korektnej úverovej zmluvy. Rovnako Okresný súd Martin neakceptoval námietku žalovaného (povinného) ohľadom nesprávnosti údajov o RPMN v spotrebiteľskej (úverovej) zmluve. Okresný súd Martin sa nestotožnil s názorom žalovaného (povinného) že po dni zosplatnenia úveru žalobca (oprávnený) nemá právo na zmluvný úrok. Okresný súd Martin ďalej skonštatoval, že úroky z omeškania boli vypočítané za dni omeškania, s ktorými bol žalovaný (povinný) v omeškani ku dňu zosplatnenia úveru, pričom úroky z omeškania boli vypočítané podľa sadzby 5 % ročne, čo bola zákonná sadzba úroku z omeškania, teda sadzba o 5 %-uálnych vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. A preto tvrdenia povinného o nepodrobení zákonnému prieskumu spotrebiteľskej zmluvy súdom v základnom konaní sú v celom rozsahu nedôvodné. Nad rámec súd uvádza, že žalovaný (povinný) podal voči exekučnému titulu riadny opravný prostriedok t. j. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline rozhodol nasledovne. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd výrokom I. potvrdil v časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný žalovaný (povinný) k povinnosti zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 7 649,68 EUR titulom úverovej istiny, sumu 236,12 EUR titulom úroku, sumu 3,72 EUR titulom úroku z omeškania, 5 % úrok z omeškania ročne z nezaplatennej istiny 7 650,78 EUR od 19.10.2018 do 05.11.2018 a z nezaplatennej istiny 7 649,68 EUR od 06.11.2018 do zaplata. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd výrokom II. zmenil v časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný žalovaný (povinný) k povinnosti zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 11,79 % ročne z nezaplatennej istiny 7 650,78 EUR za obdobie od 19.10.2018 do 05.11.2018 a z nezaplatennej istiny 7 649,68 EUR od 06.11.2018 do zaplata, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 236,12 EUR od 19.10.2018 do zaplata a sumu 30 EUR zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol.

38. K uvedenému súd v exekučnom konaní dodáva, že je nespornou skutočnosť, že nárok vymáhaný na základe predmetného exekučného titulu je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (ako aj § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), keď z predloženej zmluvy nevyplýva skutočnosť, že povinná na strane dlžníka v čase jej uzatvárania by bola podnikateľským subjektom a že by pri uzatváraní tejto zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (označená ako fyzická osoba - menom a priezviskom, rodným číslom, adresou trvalého pobytu, číslom občianskeho preukazu), pričom oprávnený naopak pri jej uzatváraní konal v rámci svojej obchodnej činnosti. Zmluva o úvere je v písomnej forme a disponuje podstatnými náležitosťami tejto zmluvy podľa § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, okrem už spomenutej

absencie údajov o dobe trvaní zmluvy a termíne končenej splatnosti úveru. Ostatné podstatné náležitosti zmluvy, ako i ďalšie zmluvné podmienky, boli vyjadrené súčasne určito, jasne a zrozumiteľne, a povinný nemohol mať dôvodné pochybnosti o tom, k akým povinnostiam sa v rámci zmluvy o úvere zaviazal.

39. Súd vykonal kontrolu uzatvorenej spotrebiteľskej zmluvy a prípadných neprijateľných zmluvných podmienok v nej vo vzťahu k vymáhanému plneniu, pričom dospel k záveru že peňažná suma, ktorá je predmetom vymoženía v exekučnom konaní nemá pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Súd v základnom konaní konštatoval bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, avšak predmetom exekučného titulu je len nárok čo do istiny predstavujúcej sumu rozdielu medzi skutočne vyčerpanými finančnými prostriedkami, a sumou vložených finančných prostriedkov. K uvedeným námietkam povinného súd na základe vyššie uvedeného zisteného skutkového stavu musí konštatovať, že v rámci zmluvy o úvere nezistil žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok, ktorý bol deklarovaný exekučným titulom, pretože ako zo spotrebiteľskej zmluvy a rozsudku prvostupňového súdu zistil, oprávnenému bola priznaná len suma dobrovoľne neuhradenej istiny bez akéhokoľvek iného príslušenstva. Je preto možné konštatovať, že žiadne neprijateľné plnenia zo zmluvných podmienok (napr. zmluvné pokuty, poplatky za upomienky či iné), ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok deklarovaný exekučným titulom, neboli zistené. Nemožno opomenúť skutočnosť, že v priebehu tohto exekučného konania povinný uplatnil túto námietku opätovne, pričom o nej už bolo právoplatne rozhodnuté. A preto aj s prihliadnutím na koncentráciu exekučného konania nemožno prihliadnúť na dôvodnosť povinným vznesenej námietky.

40. V danej súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 483/2023 zo dňa 24.10.2023 v zmysle ktorého: „V návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré boli posudzované okresným súdom a ktoré boli podané opakovane, sťažovateľka neuviedla nové skutočnosti, a preto pokiaľ sa okresný súd v okolnostiach danej veci platnosťou rozhodcovskej zmluvy osobitne nezaoberal s poukazom na koncentráciu konania (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), nemožno mu tento postup vyčítať a vidieť v tom nedostatok odôvodnenia napadnutého uznesenia, ktorý by mal spôsobiť zásah do práv sťažovateľky. Ústavný súd plne rešpektuje postavenie spotrebiteľa v spotrebiteľských sporoch ako strany požívajúcej vyššiu súdnu ochranu z hľadiska jeho slabšieho právneho postavenia v spotrebiteľskom vzťahu, rovnako aj doktrínu ochrany spotrebiteľa vytvorenú medzinárodnými aj vnútroštátnymi súdmi. Na druhej strane považuje za nevyhnutné, aby aj spotrebiteľ dôsledne rešpektoval procesné limity práv a povinností ustanovených zákonom (v danom prípade Exekučným poriadkom, IV. ÚS 106/2023).“

41. Je taktiež potrebné zdôrazniť, že povinný do zmluvného vzťahu s oprávneným vstúpil dobrovoľne na základe slobodnej vôle, pričom nesporne aj čerpal poskytnutý úver vrátane povolená prečerpania. Pokiaľ teda oprávnený v rámci základného konania uplatnil nárok na vrátenie poskytnutej a dosiaľ nevrátenej časti istiny úveru, tak súd v exekučnom konaní v uvedenom nevzhliadol konanie v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi a dobrými mravmi. Námietka o existencii prípadnej neprijateľnej zmluvnej podmienky v zmluve o úvere mala byť predovšetkým zo strany povinného uplatnená v rámci základného konania. Prípadná pasivita povinného v základnom konaní nemôže byť na ťarchu oprávneného, ktorý disponuje oprávnením vymáhať nárok, ktorý je deklarovaný exekučným titulom. Ochrana spotrebiteľa predsa nemôže byť bezbrehá a zájsť tak ďaleko, že tento nemusí niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie. Povinný (hoci v postavení spotrebiteľa) nemôže očakávať, že prostredníctvom právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa sa úplne zbaví svojho záväzku aj v tom rozsahu, že nevráti aspoň to, čo mu bolo poskytnuté, ako to bolo aj v prejednávanej veci. Poskytnutiu takejto bezhraničnej ochrany spotrebiteľovi napokon nezodpovedá ani § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, ktorý nehovorí o akýchkoľvek neprijateľných zmluvných podmienkach, ale len o tých, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok. Inak povedané, exekučný súd je povinný prihliadnúť na neprijateľnosť zmluvnej podmienky len za stavu, že na jej základe bol oprávnenému priznaný nárok, ktorý následne vymáha v exekúcii. V návrhu na zastavenie exekúcie povinný nevzniesol ani jednu námietku proti tomu ktorému ustanoveniu zmluvy o úvere, ktoré by malo obsahovať neprijateľnú zmluvnú podmienku, a ktorý by mal vplyv na vymáhaný nárok. S poukazom na vyššie uvedené závery existencia takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky nebola zistená. Hoci nárok oprávneného deklarovaný exekučným titulom vznikol v súvislosti s uzatvorenou spotrebiteľskou zmluvou, nemá však pôvod v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Zameranie súdneho prieskumu v exekučnom konaní aj na nároky, ktoré neboli exekučným titulom priznané, by v tomto štádiu neprímerane presahovalo právomoc exekučného súdu. Daná námietka mohla byť povinným riadne uplatnená len v rámci základného súdneho konania po doručení exekučného titulu.

Teda predmetnú námietku povinného možno považovať aj námietku proti vecnej správnosti exekučného titulu, na podklade na podklade okolností, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu (najmä v otázke procesného postupu súdu v základnom konaní týkajúceho sa vykonania dôkazov, určenia (ne)platnosti zmluvy, existencie práva, a pod.)

42. K uvedenému je potrebné dodať, že predmetom návrhu povinného na zastavenie môžu byť len skutočnosti procesného i hmotného práva, ktorých spoločným znakom je, že nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by nastali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť v exekučnom konaní, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu, ktoré po nadobudnutí atribútu právoplatnosti a vykonateľnosti sa stalo podkladom pre výkon exekúcie. Z toho je zrejmé, že návrh na zastavenie exekúcie nie je a ani nemôže byť opravným prostriedkom, ktorým by sa napadol právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ktorý slúži ako podklad na vykonanie exekúcie. Teda povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie namietal skutkový stav, ktorý súd v exekučnom konaní neskúma. Skutkový stav na základe ktorého bol vydaný exekučný titul je predmetom konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, teda počas ktorého povinný mal možnosť predložiť svoj nesúhlas s nárokom oprávneného, ktorý je uvedený v exekučnom titule prostredníctvom na to určených procesnoprávných prostriedkov. V exekučnom konaní, ktoré prebieha na základe výsledku konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný, exekučný súd v spojení s návrhom povinného na zastavenie skúma len to, či po vzniku exekučného titulu nenastali okolnosti, ktoré by mali za následok zastavenie exekúcie podľa taxatívnych ustanovení Exekučného poriadku, teda či po vzniku exekučného titulu nastali skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

43. Súd v tomto bode poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 104/2019 zo dňa 05.11.2019, podľa ktorého: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotnoprávne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, či došlo k zániku judikovaného práva, t. j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“

44. Predmetný exekučný titul bol povinnému doručený v intenciách osobitného predpisu, v čoho dôsledku povinný mohol podať proti nemu riadny opravný prostriedok, čo aj urobil. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd výrokom I. potvrdil v časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný žalovaný (povinný) k povinnosti zaplatiť žalobcovi (oprávnenému) sumu 7 649,68 EUR titulom úverovej istiny, sumu 236,12 EUR titulom úroku, sumu 3,72 EUR titulom úroku z omeškania, 5 % úrok z omeškania ročne z nezaplatennej istiny 7 650,78 EUR od 19.10.2018 do 05.11.2018 a z nezaplatennej istiny 7 649,68 EUR od 06.11.2018 do zaplatenia. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd výrokom II. zmenil v časti výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bol zaviazaný žalovaný (povinný) k povinnosti zaplatiť žalobcovi zmluvný úrok vo výške 11,79 % ročne z nezaplatennej istiny 7 650,78 EUR za obdobie od 19.10.2018 do 05.11.2018 a z nezaplatennej istiny 7 649,68 EUR od 06.11.2018 do zaplatenia, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 236,12 EUR od 19.10.2018 do zaplatenia a sumu 30 EUR zmenil tak, že v tejto časti žalobu zamietol. Opatrenie rozhodnutia doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti potvrdzuje fakt, že rozhodnutie bolo dotknutým účastníkom konania doručené predpísaným zákonným spôsobom a nedošlo k jeho zrušeniu na základe včas podaného vecne odôvodneného oprávneného prostriedku oprávnenými osobami. Súd v exekučnom konaní nad rámec vyššie špecifikovaných oprávnení nemožno považovať za príslušný všeobecný súd, ktorý je oprávnený skúmať vecnú správnosť skutkových a právnych záverov súdu v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal, a zároveň exekučný súd nemôže v exekučnom konaní nahrádzať rozhodovaciu právomoc orgánu oprávneného rozhodovať o riadnych zákonných opravných prostriedkoch proti rozhodnutiu súdu v základnom konaní, ktorý exekučný titul vydal. Exekučný titul sa nadobudnutím jeho právoplatnosti stal pre strany záväzným a založil tzv. prekážku veci rozhodutej (res iudicata). Exekučný súd totiž nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo súd dovolací, teda súd, v ktorého právomoci je prieskum vecnej správnosti rozhodnutia vydaného v pôvodnom (základnom) konaní, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva. V exekučnom konaní sa právo

nenachádza, iba sa vykonáva a teda návrh na zastavenie exekúcie nemá slúžiť ako ďalší opravný prostriedok proti rozhodnutiu, ktoré je v predmetnej exekúcii exekučným titulom. Súd s poukazom na uvedené je preto viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím a nie je v jeho kompetencii rozhodnutie vecne posudzovať. V exekučnom konaní súd nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu, ktorý exekučný titul vydal) vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by skutočne existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Predmetnú námietku súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

45. Povinný navrhol zastaviť exekúciu z dôvodu porušenia ústavného práva na súdnu ochranu a odňatiu možnosti konať pred súdom v exekučnom konaní v zmysle okolností namietnutých v bode 3. odôvodnenia tohto uznesenia. K uvedenému súd uvádza, že oprávnený v zmysle § 48 ods. 1 Exekučného poriadku podal návrh na vykonanie exekúcie, keďže v zmysle § 48 ods. 2 Exekučného poriadku povinný dobrovoľne nespĺnila povinnosť mu uloženú exekučným titulom v čase pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Právnym dôvodom vedenia exekúcie v rámci tohto exekučného konania je právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Exekučné konanie je vedené podľa príslušných ustanovení všeobecne záväzného právneho predpisu, ktorým je Exekučný poriadok, v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky. Súd k uvedenému dodáva, že po preskúmaní návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie spolu s jeho prílohami vrátane vykonanej opravy návrhu na vykonanie exekúcie konštatoval podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku, že zákonné podmienky na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie boli splnené, v čoho dôsledku vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Je nutné zdôrazniť, že v rámci exekučného konania v čase rozhodovania o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie povinný nie je účastníkom exekučného konania, v čoho dôsledku súd mu nedoručuje v čase pred vydaním poverenia návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul, a ani iné prílohy spisu. Povinný sa účastníkom exekučného konania stáva podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku až vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. Súd vydané poverenie na vykonanie exekúcie spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku doručí len poverenému súdному exekútorovi. O skutočnosti vydania poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle 53 ods. 1 druhá veta upovedomí len oprávneného. Súd v exekučnom konaní neupovedomuje povinného o začatí exekučného konania a ani o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný poriadok príkladom menované povinnosti neukladá súdu v exekučnom konaní, keďže by predstavovali rozpor so samotným účelom exekučného konania. Jedným z prvých procesných úkonov, ktorý po začatí exekúcie môže v zmysle ust. Exekučného poriadku povinný realizovať, je podať podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie. V tomto prípade boli až neskôr podané návrhy na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Po opätovnom preskúmaní spisového materiálu súd konštatoval, že nedošlo k porušeniu práva povinného na súdnu ochranu, a ani možnosti konať pred súdom, keďže boli v priebehu exekučného konania dodržané procesnoprávne normy stanovené Exekučným poriadkom. Otázkou charakteru zmluvného vzťahu medzi oprávneným a povinným sa súd zaoberal vo vyššie uvedených bodoch tohto uznesenia. Prípadná nespokojnosť povinného s doterajším priebehom exekučného konania a skoršími rozhodnutiami súdu avšak bez akýchkoľvek bližších, právne relevantných dôvodov vyplývajúcich z príslušných zákonných ustanovení Exekučného poriadku nezakladá dôvod na zastavenie exekúcie súdom, o to viac ak neboli z jej strany preukázané na to určenými listinnými dôkaznými prostriedkami.

46. Judikatúra súdov (vrátane Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky) nevyžaduje, aby odôvodnenie súdneho rozhodnutia odpovedalo na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale len na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, preto nebolo povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinnej v návrhu na zastavenie exekúcie, ale iba tými, ktoré mali pre jeho rozhodnutie podstatný význam.

XX. Po opätovnom preskúmaní spisového materiálu súd v tomto bode mohol konštatovať, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie netvrdil a ani nepreukázal žiaden zákonný dôvod, na základe ktorého by mohlo byť vyhovie jeho návrhu na zastavenie exekúcie súdom, t. j. neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, alebo by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. skutočnosť, že exekučný titul bol zrušený. Na základe uvedených skutočností súd mohol konštatovať, že exekučný titul spĺňa náležitosti formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu, a podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku

je spôsobilým exekučným titulom, aby na jeho podklade sa mohla viesť exekúcia v tomto exekučnom konaní. Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá, teda vykonanie exekúcie prichádza do úvahy len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna vecná legitímácia), a iba v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna vecná legitímácia). V tomto exekučnom konaní je daná aktívna vecná legitímácia oprávneného, ako aj pasívna vecná legitímácia povinného, je zrejmy a určitý aj rozsah vymáhaného nároku, ako aj nároku na náhradu trov exekúcie. Neboli doložené žiadne vecné dôkazy, ktoré by odôvodnene popierali existenciu záväzku povinnému voči oprávnenému a zároveň by napĺňali dôvod zastavenia exekúcie z hľadiska jej neprípustnosti. Súd pri opätovnom preskúmaní spisového materiálu mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú vo výroku exekučného titulu v celom rozsahu nespĺnil, a nie je ani prítomná prekážka pre vymáhateľnosť nároku deklarovaného exekučným titulom v rámci výkonu tejto exekúcie. Exekúcia v tomto exekučnom konaní sa teda začala dôvodne.

48. Súd vychádzal z listinných dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto uznesení, a dospel k právnemu záveru, že tretí v poradí návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodným podaním vo veci samej. V spojení so skutočnosťou, že súd *ex offo* nenašiel ani iný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v dôsledku čoho súd v celom rozsahu návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené v I. výroku tohto uznesenia

49. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinnému na zastavenie exekúcie.

50. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

51. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

XX. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

55. Povinný si uplatnil od oprávneného nárok na náhradu exekučného konania v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie, keď navrhol súdu, aby uložil oprávnenému povinnosť platiť náhradu trov exekúcie.

56. Súd v tomto bode poukazuje na § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého povinný má voči oprávneným nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Súd po preskúmaní tretieho v poradí návrhu na zastavenie exekúcie dospel k právnemu záveru, že v celom rozsahu nie je dôvodným podaním vo veci samej, v čoho dôsledku súd prvým výrokom tohto uznesenia zamietol predmetné podanie. Trovami povinného podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku pre účely vedenia exekučného konania sú len výdavky za právne

zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. V predmetnom exekučnom konaní povinný nebol v čase podania tretieho v poradí návrhu na zastavenia exekúcie zastúpený právnym zástupcom, v čoho dôsledku povinnému nemohol ani len vzniknúť tento nárok. V spojení so skutočnosťou, že povinný nebol v čase rozhodovania o treťom v poradí návrhu na zastavenie exekúcie ani len v čiastočnom rozsahu úspešný, v spojení so skutočnosťou, že povinnému nevznikli výdavky za právne zastupovanie v tomto konaní, súd povinnému ním uplatnený nárok na náhradu trov exekučného konania od oprávneného nepriznal, tak ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.